

Masos de Santa Eulàlia de Ronçana sota una senyoria eclesiàstica (s. XVI)

<i>Mas</i>	<i>Senyoria directe</i>
Feu	Benefici de Sta. Maria de Lliçà d'Amunt
Sabater	St. Miquel del Fai
Maspons de St. Cristòfol	St. Miquel del Fai
Granada	St. Miquel del Fai
Mallorca	St. Miquel del Fai
Torres	Benefici de St. Andreu de la Seu de Barcelona
Bramona	Benefici de St. Andreu de la Seu de Barcelona
Brustenga	Comanda de St. Joan de Barcelona
Colomer	Comanda de St. Joan de Barcelona
Dalmau	Pia Almoina de Barcelona
Maspons de la Vall	Pia Almoina de Barcelona
Rosàs	Capella de Sta. Quitèria i de les Verges de la Seu
Artiguetes	Capella de Sta. Quitèria i de les Verges de la Seu
Pujades de Jamego	Capella de Sta. Quitèria i de les Verges de la Seu
Radissa	Església de Santa Eulàlia de Ronçana

del procurador de la Comanda de Sant Joan de Jerusalem, el prevere Esteve Arns, amb totes les seves terres, la quintana on s'aixecaven les cases del dit mas i la seva era. Aquesta és la primera notícia que hem trobat d'una era que, temps a venir, seria la font de molts maldecaps entre els veïns d'un barri que, l'any 1635, encara no existia. Per tot plegat, els Roure havien de pagar un cens anual consistent en 15 sous per la festa de Nadal.

L'any 1716, en Josep Roure i Massip, la persona que aleshores estava al capdavant de la masia, encara reconeixia la senyoria alodial de la Comanda de Sant Joan de Jerusalem sobre "lo mas Colomer y Roure".

El fet de tenir el seu mas sota el domini eminent d'un propietari eclesiàstic, com era la Comanda de Sant Joan de Jerusalem, era un fet habitual a Santa Eulàlia de Ronçana. Segons en Jaume Dantí, més de la meitat de les terres del poble eren d'aquest tipus de senyors i, com veiem en el quadre següent, altres masos de la parròquia es trobaven en la mateixa situació.

El fet és que durant els segles XVI i XVII els Roure havien ocupat les terres del mas

Colomer a la banda de ponent de l'església parroquial. La seva masia devia trobar-se aïllada i separada del petit nucli de la Sagrera mitjançant el torrent que davallava del "saltijador o calçada", sense més companyia que la seva quintana de terra i l'era de la casa. El paisatge, protagonitzat per poques cases, alguns camps de conreu, mals camins i moltes boscuries, prats i erms va anar canviant al llarg del segle XVIII, coincidint amb una forta ensulsiada econòmica que va afectar als Roure.

La crisi d'un mas: can Colomer al segle XVIII

Al primer terç del segle XVIII, el mas Colomer va entrar en un període de crisi, marcat per la fragmentació dels seus béns. Ignorem les causes d'aquelles dificultats, tot i que, en el món de les masies, aquest era un fenomen freqüent. La mort dels homes de la casa, deixant la vídua i els fills petits; un període de males collites, o bé el pagament d'uns dots per damunt de les possibilitats de la família, són algunes de les causes que explicarien el procés d'endeutament dels Roure del mas Colomer.